

MINI MONS

Membres del grup:

- Berta Buendia
- Laura Roca
- Nihad El Hakim
- Ariadna Borràs
- Mar Ribera
- Victòria Gòmez

MOVIMENT MAKER
A L' EDUCACIÓ INFANTIL

DADES GENERALS DE L'ACTIVITAT

UNIVERSITAT

ASSIGNATURA I
PROFESSORAT

PROCESSOS EDUCATIUS
I D'APRENTATGE 0-6
ANYS

NOMBRE D'ALUMNES

21

CENTRE EDUCATIU
PARTICIPANT

MOVIMENT MAKER
A L' EDUCACIÓ INFANTIL

DISSENY D'UNA PROPOSTA MAKER PER A L'EDUCACIÓ INFANTIL

- Com entenem el moviment maker a educació infantil?

El moviment maker dins de l'etapa d'educació infantil l'entenen com un aprenentatge significatiu i actiu que es basa en aprendre fent. A Catalunya, aquest enfocament es crea a través del programa FAIG, que promou la creació d'espais d'experimentació on l'infants és el protagonista i el responsable del seu propi procés d'aprenentatge.

En aquesta etapa, molta part del moviment es materialitza a través de la manipulació de materials físics, sovint reutilitzats o naturals, per transformar-los amb un objectiu lúdic o narratiu, com és el cas de la nostra proposta: els "Mini Mons". No es tracta només de fer coses, sinó d'una invitació a intervenir en l'entorn i desenvolupar un pensament crític i creatiu des de ben petits.

Els pilars fonamentals d'aquesta visió són:

- L'error com a oportunitat: No existeixen les errades, sinó processos d'experimentació que permeten buscar noves solucions i camins.
- Es fomenta la curiositat, la capacitat de desordenar per tornar a crear i el plaer de compartir les troballes amb la comunitat.
- La mestra no dirigeix, sinó que actua com a referent i guia activa. La seva funció és observar, documentar i preparar un espai que transmeti seguretat, tot esperant els temps de l'infant sense anticipar-se.
- Els materials son inespecífics, i es dona plena llibertat de creació, imaginació i creativitat.

DISSENY D'UNA PROPOSTA MAKER PER A L'EDUCACIÓ INFANTIL

- Quina proposta heu pensat i el perquè?

Hem pensat una proposta de “Mini Mons” perquè considerem que ofereix als infants un espai d'expressió lliure, creativa i significativa. Mitjançant la construcció amb materials reciclats i naturals, els infants poden transformar objectes quotidians en nous elements simbòlics, com cases, submarins o edificis. Aquesta proposta respon a les necessitats pròpies dels infants d'I4, ja que afavoreix la manipulació, l'experimentació sensorial, la imaginació i el joc cooperatiu. A més, permet treballar la motivació intrínseca i l'autonomia, ja que cada infant pot crear segons els seus interessos i capacitats.

- Quin potencial d'Aprenentatge li veieu als materials que heu triat?

Els materials triats tenen un gran potencial educatiu perquè són oberts, polivalents i inespecífics, fet que permet múltiples usos i interpretacions. Les diferents textures, formes i mides afavoreixen l'exploració sensorial, la creativitat i el pensament simbòlic. També potencien habilitats com la resolució de problemes, la cooperació, el llenguatge i la concentració. A més, en ser materials reciclats i naturals, fomenten la sostenibilitat i ajuden els infants a donar una segona vida als objectes quotidians. Aquest tipus de materials permet que cada infant experimenti, imagini i construeixi de manera lliure i significativa.

Objectius de l'activitat:

Objectiu general:

El nostre objectiu principal amb aquesta proposta és fomentar la creativitat, la cooperació i el pensament manipulatiu dels infants a través de la construcció lliure amb materials reutilitzats. A més busquem que els infants explorin amb les formes, textures i materials per tal de treballar la seva imaginació i capacitat d'associació de formes amb elements de la vida quotidiana i de la natura. I finalment, oferir un espai de creació lliure on els infants puguin experimentar, explorar i construir de manera autònoma, potenciant la seva iniciativa i presa de decisions.

Objectius específics:

Els nostre objectiu és que utilitzin els materials reciclats com possibles objectes relacionats amb els mini móns, per així observar si relacionen els materials reciclats amb l'activitat dissenyada.

Algun exemples serien:

- Agafar el rotllo de paper i el fer-lo servir com a submarí.
- Agafar les peces de fusta i fer una casa.
- Apilar les capsas de cartró i fer un edifici.
- Fer una relació entre el color de la cartolina i la construcció feta, i relacionen els colors amb elements del món real.
- Cooperar entre iguals i fer construccions conjuntes.
- Explicar què construeixen i verbalitzar les accions que realitzen.
- Mantenir l'atenció durant una estona llarga i es concentrar-se en el que construeixen.
- Explorar formes, textures i materials, i buscar diferents utilitats pels materials que oferim.

2.2 Necessitats dels infants

- Els infants d'I4 es troben en una etapa evolutiva en què el desenvolupament global es construeix a través de l'acció, l'experimentació i la interacció amb l'entorn. En aquest sentit, presenten una necessitat fonamental d'expressar-se, explorar i donar significat al món que els envolta.
- Segons Loris Malaguzzi, els infants disposen de “cent llenguatges” per comunicar-se i comprendre la realitat. Això implica que necessiten espais i propostes que permetin una expressió lliure i diversa, més enllà del llenguatge verbal. La proposta dels *Mini Mons* respon a aquesta necessitat oferint múltiples formes d'expressió a través de la manipulació, la construcció i la representació simbòlica. A més, des de la perspectiva de Rudolf Steiner, la creativitat emergeix a partir de l'experiència sensorial i la imaginació activa. Per tant, els infants necessiten entorns rics en estímuls sensorials (textures, formes, materials naturals) i materials que afavoreixin la seva capacitat d'imaginar i transformar la realitat. Els materials reutilitzats i no estructurats faciliten aquesta exploració lliure i significativa.
- Cal destacar que, d'altra banda una altra necessitat que trobem primordial és la motivació. És el motor de l'aprenentatge, ja que impulsa l'infant a explorar, jugar i construir coneixement. Els infants necessiten sentir-se motivats intrínsecament, és a dir, trobar sentit i plaer en l'activitat. Això es potencia oferint propostes obertes, significatives i adaptades als seus interessos, com és el cas dels *Mini Mons*.
- Segons la teoria cognitiva social de Bandura, els infants aprenen a través de la interacció entre la seva conducta, el seu pensament i l'entorn. Això implica que necessiten oportunitats per observar, imitar i interactuar amb altres infants i adults. L'aprenentatge vicari té un paper fonamental, ja que el fet de veure com altres construeixen, experimenten o resolen problemes incrementarà la seva motivació i confiança per intentar-ho.
- A més la nostra proposta fomenta el desenvolupament de l'autoeficàcia. Els infants necessiten viure experiències d'èxit que reforcin la seva creença en les pròpies capacitats. En propostes obertes com els *Mini Mons*, on no hi ha una única resposta correcta, es facilita que cada infant pugui assolir reptes ajustats al seu nivell, fet que afavoreix la seva autoestima i la seva persistència davant les dificultats.

Materials:

- Rotlles de paper de váter
- Oueres
- Ampolles (ex: Actimel)
- Botons
- Teles
- Fulles, pinyes i pals
- Cotó
- Blu-tack
- Retoladors
- Caixes petites
- Cartró
- Peces de fusta
- Pedres
- Taps d'ampolla

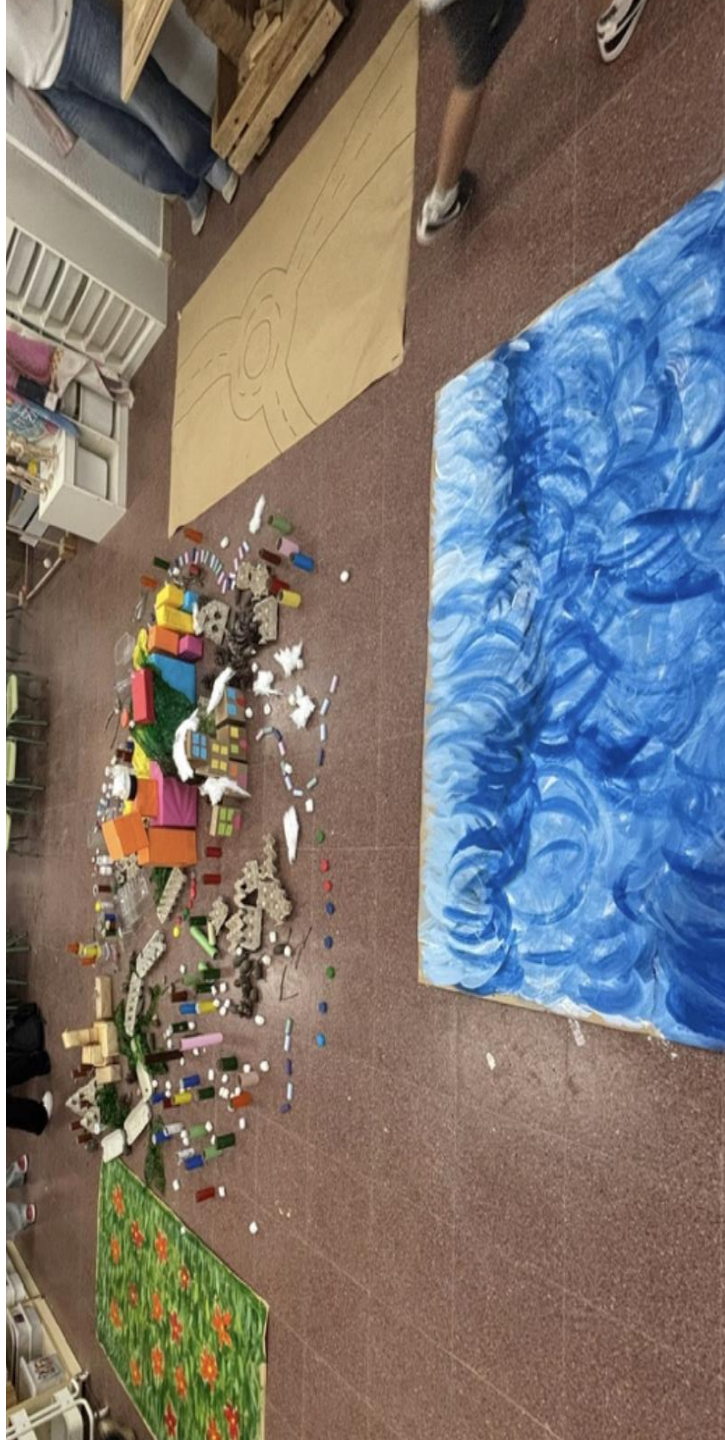
Justificació dels materials

Els materials són reciclats i accessibles, fomentant la sostenibilitat. A més, ofereixen varietat de textures, formes i possibilitats, afavorint la creativitat i l'experimentació lliure. La nostra intenció és reforçar els materials per fer-los més segurs i resistents. També, volem fer els materials més atractius perquè cridin l'atenció dels infants i per així rear material didàctic maker i no només oferir un conjunt de materials reciclats sense sentit.

Organització de l'espai i els materials

A la implementació es va organitzar de manera oberta i integrada, utilitzant el **terra com espai de joc i co-creació**, estructurat a partir de superfícies visuals que actuaven com a nexes temàtics:

- **El disseny de les bases connectores:** Es van col·locar tres grans superfícies diferenciades als extrems per acotar:
 - A la part inferior, una gran base pintada amb **tons blaus i pinzellades ondulades que podia simular el mar, el cel o el que ells imaginessin.**
 - A l'esquerra, lona verda estampada amb flors que pot representar un **prat o zona de vegetació.**
 - A la dreta, un gran paper d'embalar marró a terra amb camins.
- **La zona central de construcció (Macro-Mini Món):** L'espai central es va plantejar com una gran zona d'interconnexió lliure. Els materials es van col·locar de manera que convidessin a la construcció tant vertical com horitzontal:
 - **Estructures amb caixes i volums:** Es visualitzen torres fetes amb caixes de cartró de colors vius (taronges, roses, verds) col·locades al centre, així com elements verticals fets amb rotlles de paper de colors.
 - **Materials de la natura i inespecífics:** Es van disposar fileres d'oueres invertides a mode de camins o ponts, pinyes, cotó i petits camins fets de tacs de plàstic alineats per colors que delimitaven els espais.
- **Accessibilitat i llibertat de trànsit:** L'organització no separava els infants, sinó que els permetia asseure's directament al terra o a la zona central, afavorint el trànsit de materials i el disseny d'històries interconnectades entre els diversos espais

2.5 Procediment a seguir en la implementació de la proposta

La intervenció a l'aula la vam desenvolupar en quatre fases seqüencials:

- **Fase 1: presentació i conversació inicial (5-10 minuts):** Els infants entren a l'aula i descobreixen l'espai transformat a terra. Es fa una petita rotllana on la mestra llança una invitació oberta a la descoberta: *«Mireu quins espais i materials tenim avui a terra... què us ve de gust crear?, Què es tot aquest material? Què podeu crear amb això?»* on també els infants parlen amb nosaltres i els expliquem què es això que hem portat. Es recorda breument que l'error no existeix i que cal respectar les creacions dels altres.
- **Fase 2: Acció, joc lliure i co-creació (30 minuts):** Els infants es distribueixen per on volen de l'espai. Manipulen, apilen els volums centrals (caixes i tubs) i connecten les tres grans bases fent servir la seva creativitat, atenció, percepció...
 - **Rol de la mestra i nostre:** Observació activa, documentació gràfica de la sessió i suport tècnic puntual o verbal sense dirigir el joc.
- **Fase 3: Recollida conjunta (10 minuts):** S'avisava amb antelació que en una estona començarem a recollir. Els infants ajuden a guardar els materials a les seves bosses.
- **Fase 4: Cloenda i posada en comú (10 minuts):** Retorn a la rotllana. Es convida els infants a verbalitzar la seva experiència: què han construït, com s'han sentits i si els hi ha agradat l'activitat.

Anàlisi dels processos:

LLENGUATGE (Mar Ribera)

Descripció del procés estudiat

El llenguatge és una eina fonamental en el desenvolupament infantil, ja que permet als infants comunicar-se, expressar pensaments, emocions, necessitats i construir significats compartits amb els altres. Des d'una perspectiva socioconstructivista, Vigotski considera que el llenguatge és l'eina principal de mediació del pensament i que l'aprenentatge es produeix a través de la interacció social. El desenvolupament cognitiu i lingüístic està molt relacionat amb les experiències compartides amb adults i iguals.

A més, Bruner defensa que els infants construeixen el coneixement a través de la interacció amb l'entorn i amb les persones que els envolten, i que el llenguatge facilita la representació i organització de la realitat. Durant les activitats de joc lliure i de construcció dels "Mini Mons", el llenguatge permet als infants descriure els materials, explicar accions, crear històries i compartir idees amb els companys.

Importància del llenguatge en l'aprenentatge infantil

1. Afavoreix la construcció del pensament
2. Facilita la comunicació i la interacció social
3. Permet expressar emocions, necessitats i idees
4. Ajuda a donar significat a les experiències viscudes
5. Potencia la creativitat i el joc simbòlic
6. Afavoreix l'aprenentatge cooperatiu i la construcció compartida de coneixement

LLENGUATGE

Objectiu d'observació

Observar com els infants utilitzen el llenguatge oral durant el joc per descriure materials, narrar accions i explicar les construccions o històries creades dins del Mini Món.

Indicadors de comportament observables

Indicador	Definició observable	Referent teòric
Narració del joc en veu alta	L'infant verbalitza accions, idees o situacions mentre juga.	Vigotski: el llenguatge regula el pensament i l'acció.
Ús de vocabulari descriptiu	Utilitza paraules per descriure materials, formes, mides o característiques.	Bruner: el llenguatge ajuda a representar la realitat.
Explicació coherent d'una història o construcció	Explica què ha creat, què passa o quin significat té la seva construcció.	Vigotski: construcció social de significats.

LLENGUATGE

Graella d'observació

LLENGUATGE	Indicador de comportament	Evidència (què diu/fa exactament l'infant?)
	Narració del joc en veu alta (parlar sol o al món)	Totes les situacions que els infants han creat ens les han explicat ells mateixos. Molta conversa amb nosaltres i entre iguals durant tota l'estona
	Ús de vocabulari descriptiu (adjectius de material)	Descriuen amb poc vocabulari, diuen "taurons", "algues", "pedres"... però falta una descripció més profunda en general Descriuen verbalment què és el material triat. - "aixó és neu"
	Explicació coherent de la "història" del Mini Món	• Han creat una història que explica que hi ha un bosc contaminat i han recollit (estan treballant el reciclatge a classe) • Un nen ha agafat les muntanyes fetes amb oueres i ha explicat que és l'amagatall de les eduses • Agafen caps i diuen que són regals que pesen molt • Un infant ha fet un tresor pirata • Pandareta mab una capsa i pedres

Anàlisi de l'evolució del procés durant el joc

Indicador 1. Narració del joc en veu alta

Els infants van verbalitzar les seves accions durant tota la sessió. A mesura que avançava el joc, les explicacions es feien més freqüents i compartides amb els seus companys/es.

Indicador 2. Ús de vocabulari descriptiu

Van utilitzar paraules senzilles per descriure els materials i els elements creats, com ara "pedres", "muntanyes" o "camins".

Indicador 3. Explicació coherent de la història

Al final de l'activitat, diversos infants ens van explicar què havien construït i van crear petites històries relacionades amb el seu Mini Món.

En general, vam poder observar una evolució positiva del llenguatge oral, amb una participació activa dels infants i una major elaboració de les seves explicacions al llarg de la sessió.

Conclusions individuals

L'observació mostra que els infants van utilitzar el llenguatge de manera espontània durant el joc. La majoria van descriure els materials, explicar les seves accions i compartir les seves idees amb els companys/es. També es va observar que, al final de l'activitat, alguns infants eren capaços de construir petites històries sobre el seu Mini Món.

En general doncs, la proposta va afavorir la comunicació oral i l'expressió de pensaments i experiències a través del joc.

PERCEPCIÓ (Victoria Gómez)

Descripció del procés estudiat

La percepció és el procés mitjançant el qual els infants organitzen i interpreten la informació que reben a través dels sentits, donant significat als estímuls de l'entorn. No consisteix només a captar la informació sensorial, sinó a construir coneixement a partir de l'acció, l'experiència i la interacció amb els objectes i les persones.

Durant la primera infància, la percepció es desenvolupa principalment a través de l'exploració activa. Mitjançant el joc, els infants observen, manipulen, comparen, classifiquen i atribueixen significats als materials que tenen al seu abast. Aquest procés contribueix al desenvolupament de la percepció sensorial, corporal, espai-temporal, multimodal i social.

Importància de la percepció en l'aprenentatge infantil

1. Permet conèixer les característiques dels objectes a través dels sentits.
2. Afavoreix la construcció de nocions espacials i temporals.
3. Facilita la comprensió de les relacions entre el propi cos i l'entorn.
4. Contribueix a la construcció de significats i representacions simbòliques.
5. Afavoreix la interacció social i la comunicació amb els altres infants.

PERCEPCIÓ

Objectiu d'observació

En nostre objectiu principal ha estat observar com els infants utilitzen els sentits per explorar els materials dels Mini Móns i com construeixen nocions perceptives relacionades amb l'espai, els objectes i les representacions simbòliques durant el joc lliure.

Indicadors de comportament observables

Indicador	Definició observable	Referent teòric
Exploració sensorial dels materials	L'infant manipula, observa i identifica característiques dels objectes utilitzant diferents sentits.	La percepció sorgeix de l'acció sobre l'entorn i de l'experiència sensorial.
Construcció de relacions espacials	Organitza materials en l'espai establint relacions de dins/fora, dalt/baix, lluny/a prop.	Trigueros i Rivera (1991): relació entre percepció espacial i desenvolupament cognitiu.
Representació simbòlica dels objectes	Atribueix significats als materials transformant-los en elements imaginaris.	Piaget: funció simbòlica i representació mental.

PERCEPCIÓ Graella d'observació

PERCEPCIÓ	Indicador de comportament	Evidència (què diu/fa exactament l'infant?)
	Exploració sensorial dels materials	Tots els infants han volgut participar en l'activitat i han fet una exploració inicial dels materials que vam oferir. Aquesta exploració va estar centrada en el tacte (explorant amb les textures dels diferents materials), la vista (mirant les diferents formes i colors dels objectes) i en la oïda (ficant materials dins de capses i envasos i escoltant com sonaven).
	Construcció de relacions espacials	Durant tota l'activitat els infants van mostrar una gran capacitat per relacionar els elements amb un espai determinat. Organitzaven els materials creant boscos, muntanyes, amagatalls i espais diferenciats. Un infant va utilitzar les oueres per construir muntanyes on va crear un "amagatall de les meduses". Aquestes accions demostren una gran percepció en relació amb el seu entorn.
	Representació simbòlica dels objectes	Els infants van mostrar una gran capacitat per representar de manera simbòlica situacions imaginades amb els objectes que els hi vam oferir. Van mostrar una gran capacitat de relació amb l'espai. La zona de color blau es va convertir en un mar i els infants s'estiraven a sobre fent veure que hi nedaven; les capses es van convertir en regals molt pesants; un infant va crear un tresor pirata i altres van construir un bosc contaminat relacionat amb el projecte de reciclatge treballat a l'aula. A més feien constantment relacions a dins- a fora, a dalt- a baix... cosa que demostrava una gran percepció de l'entorn proper.

Anàlisi de l'evolució del procés durant el joc

Indicador 1. Exploració sensorial dels materials

A l'inici de la sessió, els infants van mostrar curiositat pels diferents materials, els observaven i els manipulaven lliurement. Progressivament, van començar a identificar les característiques dels objectes mitjançant la percepció i l'experimentació sensorial, i així els hi van atribuir significats segons aquestes característiques. Per exemple: Un paper verd era un alga.

Indicador 2. Construcció de relacions espacials

Durant el joc, els infants van organitzar els materials en l'espai creant escenaris cada cop més complexos. Van establir relacions de dins i fora, dalt i baix, proximitat i separació, construint boscos, muntanyes, amagatalls i diferents zones dins del Mini Món. Totes aquestes accions ens indiquen que hi ha una comprensió de l'espai i de la relació entre els objectes.

Indicador 3. Representació simbòlica dels objectes

A mesura que avançava l'activitat, els infants van anar transformant els materials en elements simbòlics. Les pinyes eren arbres; les oueres, muntanyes; les capsas, regals o tresors i altres materials adquirien funcions noves dins les històries creades. Tot això ens mostra una percepció activa de la realitat, on els infants interpreten i reconstrueixen el seu entorn a partir de la imaginació i l'experiència.

Conclusions individuals

L'observació realitzada durant la nostra intervenció a l'aula mostra que els infants van desenvolupar diferents aspectes de la percepció a través de l'exploració activa dels materials dels Mini Móns. La majoria van utilitzar simultàniament diversos sentits per descobrir les característiques dels objectes i interpretar-les segons les seves experiències prèvies.

Sobretot ens va sorprendre molt les nocions espacials dels infants, ja que van ser capaços d'organitzar els materials dins d'un espai compartit i crear estructures amb sentit. A més, la representació simbòlica va tenir un paper destacat, transformant objectes quotidians en elements imaginaris que formaven part de les històries creades. Crec que la nostra proposta va afavorir molt el desenvolupament de la percepció sensorial, espai-temporal i simbòlica, fent que els infants puguin conèixer l'entorn de manera activa i significativa durant el joc lliure.

MOTIVACIÓ (Laura Roca)

Descripció del procés estudiat

La motivació es defineix com el conjunt de processos interns i contextuals que s'encarreguen d'activar, orientar i mantenir la conducta d'una persona en aquest cas un infant cap a un objectiu o una activitat concreta. Dins de l'etapa d'educació infantil (0-6), la motivació és un aspecte molt important i no és estable perquè, és un procés dinàmic i relacional que està influït per l'experiència emocional, com és la interacció amb l'adult i el significat que té l'activitat per cada infant. En els primers anys, és molt difícil separar la motivació, l'emoció i la relació. Pel fet que, educar parteix de crear les condicions necessàries perquè l'infant vulgui aprendre de manera activa i lliure.

Dins del nostre disseny dels "Mini Mons", hem prioritzat la **motivació intrínseca** (on l'activitat és vista com a fi en si mateixa, on l'error també forma part del procés) i la **motivació autònoma** (on l'infant pot triar de manera lliure el seu camí d'aprenentatge), i intentar reduir al màxim la motivació controlada basada en premis o pressions externes que podrien limitar la seva creativitat natural.

Importància de la motivació en l'aprenentatge infantil

1. Sense una motivació no existeix l'exploració, el joc lliure ni crear estructures amb coneixement significatiu.
2. Permet que l'infant pugui mantenir la concentració en l'activitat i toleri millor la frustració davant les dificultats o l'error.
3. Gran connexió al desenvolupament emocional, la seguretat afectiva i el benestar emocional dins de l'aula afecten el benestar de l'infant.
4. Ajuda a Construir l'autoconcepte i l'autoeficàcia
5. La motivació és social, es consolida a través de la imitació, el vincle amb els adults i la interacció amb els iguals.

MOTIVACIÓ

Objectiu d'observació

Observar com els infants s'impliquen de manera activa, gaudeixen del procés de construcció lliure dels seus Mini Mons i mostren interès, paciència i creativitat utilitzant els materials inespecífics.

Indicadors de comportament observables

Indicador	Definició observable	Referent teòric
Iniciativa lliure i elecció autònoma.	Tots els infants han començat a jugar de manera voluntària i amb motivació i tots han volgut participar fins al final de l'activitat menys un infant que ha perdut una mica la motivació.	Carl Rogers: Acceptació incondicional de l'estat intern de l'infant.
Expressió de satisfacció amb l'activitat	Els infants expressen verbalment la motivació amb onomatopeies, salts, rialles i expressions facials alegres.	Motivació Intrínseca (UAB): Plaer funcional de gaudir del que es fa i afecte positiu. Karl Bühler: El propi plaer funcional de gaudir del que estàs fent.
Voluntat per continuar el Mini Mon	Els mons cada cop s'omplen amb més materials i el món cobra vida per als infants. Posen molts materials dins del món amb una relació per exemple que si treuen els plàstics del mar aconseguiran pescar peixos.	Motivació d'Assoliment (UAB): Davant d'una dificultat hi ha persistència i orientació al repte de forma espontània. David McClelland: La motivació d'assoliment i l'orientació cap al repte.
Interès per provar tots els materials	La majoria dels infants agafen més d'un tipus de material alhora i s'han fet servir tots els materials.	Motivació Intrínseca Deci i Ryan: La curiositat de forma espontània i l'exploració de l'entorn.

MOTIVACIÓ

Graella d'observació

Motivació	Indicador de comportament	Evidència (què diu/fa exactament l'infant?)
	Iniciativa ràpida i autònoma en començar.	Totes les situacions que els infants han creat ens les han explicat ells mateixos. També hi ha hagut molta conversa amb nosaltres i els infants i entre iguals durant tota l'estona.
	Interès per provar tots els tipus de materials.	Ho hem pogut observar ja que els infants han tingut motivació per fer servir tot el material i fer servir tots els murals que hi havia tot i que al principi els hi feia cosa estar a sobre dels murals. La majoria dels infants agafen més d'un material alhora per tindre més coses per construir i crear.
	Voler continuar el Mini Món	Després d'acabar el Jardí un grup ha anat al mural blau per a crear el mar (volen continuar creant més coses). Els mons cada cop durant la intervenció s'omplien amb més materials i el món cobra vida per als infants.
	Expressió de satisfacció amb l'activitat	Ho hem pogut observar a partir de salts, rialles expressions facials i l'interès per mostrar-ho a altres companys les docents o a nosaltres, ja que els infants expressen verbalment la motivació amb onomatopeies.

Anàlisi de l'evolució del procés durant el joc

- **Indicador 1. Iniciativa ràpida i autònoma:** L'elecció voluntària dels materials després que la docent fes preguntes introductòries amb nosaltres per incentivar la seva motivació dient per exemple i sabeu que és això o que pot ser? També els infants volien dir com seria el seu món abans de jugar fet que feia que tinguessin més ganes, es va promoure una implicació activa. Tots els infants van mantenir l'atenció al llarg de tota l'activitat tot i que un infant es va desviar. L'infant que es desvia respon a una autoregulació natural on la mestra, en no forçar-lo, aplica l'acceptació incondicional de Carl Rogers.
- **Indicador 2. Interès per provar materials:** Els infants a l'inici de l'activitat no volien trepitjar els murals perquè no els volien trencar, els infants van utilitzant de manera espontània tota la gamma de materials i amb ganes d'ensenyar el que feien als companys i adults, la qual cosa respon a la curiositat intrínseca.
- **Indicador 3. Voler continuar el Mini Món:** En finalitzar el mural verd o el que ells van anomenar jardí, es van desplaçar al mural blau per fer altres activitats com netejar el mar per poder pescar o tirar deixalleria al jardí i netejar-ho, això demostra persistència i motivació d'assoliment en plantejar-se i resoldre nous reptes de forma autònoma o en grup.
- **Indicador 4. Expressió de satisfacció:** Els salts, les rialles i onomatopeies ens vam evidenciar l'existència d'un fort plaer funcional pel propi fer, on l'activitat és un fi en si mateixa sense dependre de recompenses externes a part, els infants verbalment deien que s'ho estaven passant molt bé.

Conclusions individuals

La proposta maker ha estat clau per poder transformar la idea que els infants només tenen motivació si hi ha una recompensa darrera, han mostrat autonomia i motivació gràcies al joc lliure no directiu. Els Mini Mons han permet cobrir de manera natural les necessitats bàsiques (Deci & Ryan 1985) que tenien els infants d'I4 fent que estiguessin motivats al llarg de la tarda, poguessin prendre les seves pròpies decisions, també la competència en assolir èxits amb els materials no estructurats que hi havia a l'aula i la relació social entre ells gràcies a una construcció compartida a l'aula.

El fet que tots els infants tinguessin motivació per l'activitat també ens demostra que estava ben pensada i que l'havien creat pensant en aquest indicador entre d'altres, ja que s'ha complert a la perfecció exceptuant un cas concret. També, cal destacar que els infants han mostrat aquesta motivació d'ençà que van entrar a l'aula del menjador amb molta curiositat i qüestions cap a nosaltres tant dubtes de qui érem o que fèiem a sobre els materials i si ells podrien jugar. Igualment, abans de l'activitat alguns infants ja van dir frases com: "això pot ser un cotxe" o "jo vull fer una casa".

ATENCIÓ (Berta Buendia)

Descripció del procés estudiat

El procés estudiat és l'atenció dels infants d'I4 durant la implementació del taller de Mini Mons basat en el moviment maker. Aquesta proposta ofereix un espai d'exploració lliure i creativa amb materials reciclats i naturals, afavorint la manipulació, l'experimentació sensorial, la imaginació i la construcció compartida. Mitjançant l'observació directa, hem analitzat com els infants mantenen la concentració, l'interès i la implicació al llarg de l'activitat, així com la seva capacitat per focalitzar l'atenció, persistir en les tasques i participar activament en la creació dels seus propis mons simbòlics. També vam poder observar com la motivació intrínseca i l'autonomia influeixen en el manteniment de l'atenció i en la participació dels infants.

Importància de la atenció en l'aprenentatge infantil

1. Permet seleccionar la informació important, centrant-se en els estímuls rellevants i evitant distraccions.
2. Facilita la memòria i la comprensió, fet que afavoreix la construcció de nous coneixements.
3. Afavoreix la concentració i la participació activa, permetent mantenir l'interès en les experiències educatives.
4. Contribueix al desenvolupament del pensament, la resolució de problemes i la interacció amb els altres, aspectes essencials per a l'aprenentatge.
5. És fonamental per a l'èxit escolar, per això cal oferir propostes significatives i motivadores que afavoreixin la implicació i l'interès dels infants.

ATENCIÓ

Objectiu d'observació → Observar i analitzar el nivell d'atenció dels infants d'I4 durant la implementació dels mini mons del moviment maker, identificant el grau d'interès, concentració i implicació que mostren al llarg de l'activitat.

Indicadors de comportament observables

Indicador	Definició observable	Referent teòric
Focus sostingut en l'activitat (més de 10-15 min)	L'infant es manté concentrat en la construcció o exploració dels materials durant un període prolongat, sense abandonar la tasca ni perdre l'interès.	Pérez (2008) assenyalava que a partir dels tres anys es desenvolupa l'atenció sostinguda, fet que permet mantenir la concentració durant períodes cada vegada més llargs.
Capacitat de tonar a la tasca després d'un soroll	Davant d'una interrupció o d'un estímul extern, l'infant recupera la concentració i continua l'activitat que estava realitzant.	Segons Posner i Petersen (1990), la xarxa atencional d'alerta permet mantenir un estat de vigilància i recuperar l'atenció davant l'aparició d'estímuls externs.
Observació miniciosa dels detalls dels materials	L'infant examina amb deteniment les característiques dels objectes, manipula diferents elements i es fixa en les seves propietats i possibilitats d'ús.	García Sevilla (2013) destaca que les característiques dels estímuls, com la novetat, el color o el contrast, afavoreixen els mecanismes d'atenció selectiva. Posner i Petersen (1990) expliquen que la xarxa d'orientació dirigeix l'atenció cap als estímuls rellevants.
Persistència davant la dificultat (no abandona)	Quan una construcció no funciona o apareix una dificultat, l'infant prova alternatives, modifica les seves accions i continua participant en l'activitat.	Posner i Dehaene (1994) descriuen la xarxa atencional anterior o de control executiu, encarregada del control voluntari i de la regulació de la conducta davant situacions que requereixen planificació i resolució de problemes.
Atenció a les explicacions	L'infant manté la mirada, escolta les consignes de l'adult i respon adequadament a les indicacions abans d'iniciar l'activitat.	Tudela (1992) defineix l'atenció com un mecanisme central de capacitat limitada que permet controlar i orientar l'activitat conscient cap a un objectiu determinat. Així mateix, James (1890) entén l'atenció com la capacitat de centrar la ment en un estímul entre molts de possibles.

ATENCIÓ

Graella d'observació

ATENCIÓ	Indicador de comportament	Evidència (què diu/fa exactament l'infant?)
	Focus sostingut en l'activitat (més de 10-15 min)	Els infants es mantenen concentrats en la construcció dels mini mons durant gran part de la sessió, manipulant els materials i fent modificacions sense abandonar l'activitat. Alguns romanen en el mateix espai fins al final de la proposta.
	Capacitat de tonar a la tasca després d'un soroll	Tot i les converses i els moviments d'altres companys, els infants recuperen l'atenció i continuen amb la construcció iniciada, reprenent l'activitat després de breus interrupcions.
	Observació minuciosa dels detalls dels materials	Els infants manipulen els diferents objectes amb deteniment, observen les seves característiques i proven diferents combinacions. Alguns comenten entre ells «Aquest és més gran» o «Si ho posem aquí aguanta millor».
	Persistència davant la dificultat (no abandona)	Quan una construcció cau o no funciona com esperaven, els infants tornen a provar, canvien la disposició dels materials i busquen noves solucions sense deixar la tasca. Es verbalitzen expressions com «Espera, ho faré d'una altra manera».
	Atenció a les explicacions	Durant la presentació dels materials, els infants mantenen la mirada dirigida cap a l'adult, escolten les consignes i responen a preguntes com «Podem fer el que vulguem?» o «Com funciona això?».

Anàlisi de l'evolució del procés durant el joc

- **Indicador 1. Focus sostingut en l'activitat:** La majoria dels infants van mantenir la concentració durant tota la proposta, explorant i construint amb els materials durant més de 10-15 minuts sense perdre l'interès. Només un infant es va desviar puntualment de la tasca, anant a un altre racó de l'aula. Els últims minuts de la proposta quatre infants van anar a un racó a jugar a la cuineta, deixant de banda la nostra proposta.
- **Indicador 2. Capacitat de tornar a la tasca després d'un soroll:** Tot i les converses i els estímuls propis de l'aula, els infants recuperaven fàcilment l'atenció i continuaven amb l'activitat que estaven realitzant, mantenint la implicació en el joc i en el seu "mini món". Tots els infants estaven concentrats en la seva tasca, canviant-se de mural per ensenyar la seva creació a un altre company/nya.
- **Indicador 3. Observació minuciosa dels detalls dels materials:** Els infants van examinar i manipular els diferents materials amb curiositat, explorant-ne les característiques i les possibilitats d'ús. A més, compartien les seves descobertes i construccions amb els companys i els adults.
- **Indicador 4. Persistència davant la dificultat:** Quan una construcció no funcionava o volien ampliar el joc, els infants buscaven alternatives i plantejaven nous reptes. Per exemple, després d'acabar el mural del jardí, van iniciar noves situacions de joc al mural del mar, mantenint l'interès i la participació. S'inventaven històries i personatges per no deixar de jugar en cada mural, com embrutar i netejar el jardí amb materials reciclats, caçar meduses al mar, entre d'altres.
- **Indicador 5. Atenció a les explicacions:** Les nostres preguntes i consignes inicials van captar l'interès dels infants, que escoltaven atentament i verbalitzaven les seves idees abans d'iniciar la construcció del seu Mini Món.

Conclusions individuals

L'observació realitzada permet concloure que la implementació dels Mini Mons inspirats en el moviment maker ha afavorit un elevat nivell d'atenció en els infants d'I4. El fet que la proposta sigui oberta, innovadora, manipulativa i significativa ha contribuït a mantenir el seu interès i la seva implicació al llarg de tota l'activitat. Així mateix, s'ha evidenciat que la diversitat de materials i les múltiples possibilitats d'experimentació han promogut la concentració, la curiositat, la persistència davant les dificultats i la participació activa dels infants, aspectes essencials per afavorir processos d'aprenentatge significatius.

COOPERACIÓ (Ariadna Borràs)

Descripció del procés estudiat

La cooperació és la capacitat que tenen els infants de treballar, jugar i relacionar-se amb els altres per aconseguir un objectiu comú. A l'etapa d'educació infantil, aquesta habilitat es va desenvolupant de manera progressiva, ja que els infants passen de centrar-se principalment en ells mateixos a tenir cada vegada més en compte els companys i companyes. Per això, és important oferir espais i situacions que afavoreixin la comunicació, l'ajuda mútua, l'intercanvi d'idees i la resolució conjunta de petits conflictes.

Dins del nostre disseny dels «Mini Mons», hem procurat crear un entorn que afavoreixi tant la cooperació espontània com la cooperació guiada. Volem que els infants tinguin oportunitats per ajudar-se entre ells, compartir materials, prendre decisions conjuntament i participar en activitats comunes. Alhora, la intervenció de l'adult servirà per acompanyar-los i facilitar l'organització del grup quan sigui necessari. D'aquesta manera, es pretén evitar el joc individualitzat i fomentar experiències compartides que contribueixin al desenvolupament de les habilitats socials i de la convivència.

Importància de la cooperació en l'aprenentatge infantil

1. Sense cooperació no hi ha joc compartit. Els infants necessiten relacionar-se i ajudar-se per jugar junts.
2. Permet que l'infant escolti les idees dels altres i aprengui a aguantar la frustració quan les coses no es fan exactament com ell vol.
3. Està molt relacionat mb el desenvolupament emocional; sentir-se part del grup i veure que els companys l'ajuden fa que l'infant estigui feliç a l'aula.
4. Millora l'autoestima, perquè els infants descobreixen que junts poden aconseguir objectius que sols serien més difícils.
5. La cooperació és una habilitat social que s'aprèn a través de la interacció amb els altres i que es desenvolupa parlant, compartint experiències, observant i imitant els companys. També es construeix a partir dels vincles que els infants estableixen amb els altres nens i amb les persones adultes.

COOPERACIÓ:

Objectiu d'observació

Observar si els infants comparteixen els materials, si s'ajuden a l'hora de muntar els Mini Mons i com es posen d'acord quan tenen idees diferents.

Indicadors de comportament observables

Indicador	Definició observable	Referent teòric
Compartició de materials i respecte de torns	Els infants es demanen les coses per favor, es van passant el material i saben esperar si un altre el fa servir.	Johnson i Johnson (2009): La cooperació requereix habilitats socials i ajuda mútua entre els membres del grup.
Proposta d'un objectiu comú amb un altre infant	Els infants es posen d'acord per fer una construcció junts.	Johnson i Johnson (2009): La interdependència positiva es basa en tenir objectius compartits.
Resolució de conflictes per l'espai o el material	Si dos infants volen el mateix espai o material, dialoguen i busquen una solució conjunta.	Sharan (2010): La cooperació implica crear contextos d'interdependència positiva i prendre decisions conjuntes.
Imitació positiva d'una tècnica d'un company/a	Un infant observa una idea d'un altre i la incorpora a la seva construcció.	Lev Vygotsky: L'aprenentatge es construeix a través de la interacció amb els altres i l'observació dels iguals.
Ajuda espontània a un company/a en la seva creació	Un infant ajuda un altre sense que ningú li ho demani.	Lev Vygotsky: L'aprenentatge es produeix en interacció amb els altres i gràcies a l'ajuda ajustada.

COOPERACIÓ

Graella d'observació

COOPERACIÓ	Indicador de comportament	Evidència (què diu/fa exactament l'infant?)
	Compartició de materials i respecte de torns	Els infants comparteixen les capsas, els rotllos de paper, els botons i les peces de fusta per començar les seves construccions. Un grup apila capsas per fer una casa mentre utilitza peces de fusta dient que són ciment. - Apilem les capsas?
	Proposta d'un objectiu comú amb un altre infant	Diversos infants agafen materials que representen escombraries i els introdueixen al mural del bosc, tot seguint col·laboren per netejar-lo conjuntament. Posant les escombreries dins d'un rotllo de paper dient que és l'escombreria.
	Resolució de conflictes per l'espai o el material	Els infants comparteixen els mateixos materials per construir diferents escenaris (cases, boscos, mar...) i adapten les seves propostes al joc compartit. Per exemple, el mar va acabar sent un riu on pescar. - “hem pescat un peix!” - “mira quin peix més enorme!”
	Imitació positiva d'una tècnica d'un company/a	Una infant observa com s'utilitzen les capsas apilades per construir una torre o una casa i incorpora aquesta mateixa manera de construir a la seva pròpia creació.
	Ajuda espontània a un company/a en la seva creació	Un infant ajuda un company a construir un camí de pedres per creuar el mar, col·locant conjuntament el cartró i el cotó fluix blanc que representen les pedres.

Anàlisi de l'evolució del procés durant el joc

Indicador 1. Compartició de materials i respecte de tornos: A l'inici de la proposta, alguns infants volien agafar els materials al mateix temps, així que vam haver d'intervenir puntualment per recordar la importància de demanar les coses abans d'agafar-les i respectar els tornos dels companys. Després d'aquest recordatori, es van organitzar de manera força autònoma. Es va observar com compartien caps, rotllos de paper, botons i peces de fusta per construir els seus espais de joc. Tot i això, alguns infants van preferir jugar de manera més individual o en parelles, una decisió que vam respectar perquè cadascú participa en les relacions socials segons el seu moment evolutiu i les seves necessitats.

Indicador 2. Proposta d'un objectiu comú amb un altre infant: Durant el desenvolupament de l'activitat es van generar situacions de cooperació de manera espontània. Alguns infants van decidir unir les seves idees i construir conjuntament un mateix espai de joc. Un exemple va ser el joc de les escombraries, en què diversos infants van col·laborar per recollir-les i portar-les fins a l'"escombreria", representada amb un rotllo de paper. També es van observar transformacions compartides dels espais, com quan un jardí va acabar convertint-se en un bosc gràcies a les aportacions de diferents infants. Aquestes situacions mostren com, a través d'un objectiu compartit, el joc es va enriquir i va afavorir la cooperació.

Indicador 3. Resolució de conflictes per l'espai o el material: El fet de disposar d'un espai i uns materials compartits va generar alguns petits desacords, sobretot relacionats amb l'ús de determinades peces o zones del mural. Tot i això, després del recordatori inicial sobre la importància de dialogar, la majoria de conflictes es van resoldre entre els mateixos infants. Sovint negociaven, cedien materials o adaptaven les seves idees per continuar jugant. Aquesta capacitat d'arribar a acords va permetre mantenir una dinàmica de joc tranquil·la i cooperativa.

Indicador 4. Imitació positiva d'una tècnica d'un company o companya: Al llarg de la sessió es va observar com molts infants es fixaven en les construccions i idees dels altres. Per exemple, alguns van veure com es feien torres o cases apilant caps i després van incorporar aquesta mateixa manera de construir a les seves pròpies creacions. També es van inspirar en les transformacions simbòliques que feien els companys, convertint materials inespecífics en peixos, tresors, prismàtics o vehicles. Aquesta observació entre iguals va afavorir l'aprenentatge i l'intercanvi d'idees durant el joc.

Indicador 5. Ajuda espontània a un company o companya en la seva creació: L'ajuda entre iguals va aparèixer de manera natural durant tota la proposta. En una de les situacions observades, un infant va ajudar un company a construir un camí de pedres per creuar el mar, col·locant conjuntament el cartró i el cotó fluix blanc que representaven les pedres. També es van donar moments de col·laboració durant el joc de pesca, quan compartien materials i idees per trobar els "peixos" representats amb botons i altres objectes. Aquestes accions mostren actituds de suport mutu i cooperació sense necessitat de la intervenció de l'adult.

Conclusió individual:

L'observació realitzada durant la nostra intervenció a l'aula mostra que els infants van desenvolupar diferents situacions de cooperació a través del joc lliure amb els materials dels Mini Mons. A mesura que avançava la proposta, van començar a compartir materials, intercanviar idees i construir espais de joc de manera conjunta, tot respectant els ritmes i les aportacions de cada company.

Sobretot ens va cridar l'atenció com, de forma espontània, molts infants van establir objectius comuns i es van ajudar mútuament durant les seves creacions. També es van observar moments de negociació per l'ús dels materials i de l'espai, que generalment resolien dialogant i arribant a acords. A més, alguns infants incorporaven idees o tècniques que havien observat en altres companys, enriquint així les seves construccions.

Crec que la nostra proposta va afavorir molt el desenvolupament de la cooperació, ja que va oferir un espai on els infants podien relacionar-se, compartir, ajudar-se i construir significats conjuntament de manera natural i significativa a través del joc.

CREATIVITAT (Nihad El hakim)

Descripció del procés estudiat

El procés estudiat és la creativitat dels infants d'I4 durant la implementació dels Mini Mons basats en el moviment *maker*. Amb aquesta proposta vam oferir als infants un espai de joc lliure amb materials diversos, inespecífics, reciclats i naturals que podien transformar segons els seus interessos i necessitats.

A través de l'observació directa vam poder analitzar com els infants utilitzaven la imaginació, atribuien nous significats als materials, resolien situacions de manera original i creaven construccions pròpies durant el desenvolupament de l'activitat.

Importància de la creativitat en l'aprenentatge infantil

La creativitat és un procés fonamental en el desenvolupament infantil, ja que permet als infants explorar, experimentar, imaginar i construir nous coneixements a partir de les seves experiències. Segons Malaguzzi, els infants disposen de múltiples llenguatges per expressar-se i la creativitat és el procés que els permet utilitzar-los lliurement. També Vygotsky considera que la creativitat es desenvolupa a través de les experiències socials i culturals que ofereix l'entorn.

En aquest context de joc dels Mini Mons, la creativitat es veu enriquida per la presència de materials diversos i polivalents que permeten múltiples interpretacions, creacions i formes de jugar. Això facilita el desenvolupament del pensament creatiu, la imaginació, la resolució de problemes i la capacitat de generar idees pròpies.

CREATIVITAT

Objectiu d'observació

- Observar i analitzar com els infants desenvolupen la creativitat durant la construcció dels Mini Mons, identificant conductes relacionades amb la imaginació, la simbolització, la transformació dels materials, la resolució creativa de problemes i la creació de noves idees durant el joc amb el material ofert.

Indicadors de comportament observables

Indicador	Definició observable	Referent teòric
Ús simbòlic d'objectes	L'infant atribueix nous significats als materials i objectes.	Vygotsky: afirma que el joc simbòlic permet als infants representar la realitat i desenvolupar la imaginació a partir de les seves experiències.
Combinació de materials de diferents textures/pesos.	Utilitza diferents materials per crear nous elements o espais de joc.	Malaguzzi: defensa que els infants construeixen els seus propis coneixements explorant els materials a través dels seus "cent llenguatges", experimentant i creant així, noves connexions.
Resolució creativa davant un problema tècnic.	Troba alternatives a de les dificultats o adapta el material o el joc per poder continuar jugant.	De Bono: relaciona la creativitat amb la capacitat de generar solucions alternatives davant de les noves situacions o dels problemes que poden generar-se durant el joc.
Creació de noves formes o estructures no previstes.	Construeix elements originals que no estaven previstos o definits inicialment.	Ken Robinson: considera que la creativitat implica generar idees originals que aportin valor o significat dins d'un context determinat, que en aquest cas és la creació de mini mons diferents i canviants.
Capacitat d'improvisar amb un material "sobrant".	Reutilitza o transforma materials per donar-los noves funcions pel seu joc.	Anna Craft: descriu el <i>Possibility Thinking</i> com la capacitat d'imaginar noves possibilitats de joc i transformar els recursos disponibles de manera creativa, per poder continuar jugant segons el significat canviat que li poden donar als materials.

CREATIVITAT

Graella d'observació

CREATIVITAT	Indicador de comportament	Evidència (què diu/fa exactament l'infant?)
	Ús simbòlic d'objectes	- Les caixes es converteixen en torres i cases. - Un infant diu que ha pescat un peix enorme utilitzant una caixa gran. - Un pot amb pedres es converteix en una "pandereta" perquè produeix so. - El paper verd transparent el fan servir com a gespa. - Fan servir els rotllos de paper com a prismàtics.
	Combinació de materials de diferents textures/pesos.	- Utilitzen taps, cartó, cotó i rotlles per crear diferents escenaris i contextos narratius. - Fan servir ampolles i capsas de cartó per crear una carretera amb cables. - Fan servir diversos materials per crear flors amb totes les seves parts. - Fiquen objectes dintre de les capsas fent referència al fet que són les persones dintre de les cases.
	Creació de noves formes o estructures no previstes	- Construeixen torres i espais nous no previstos inicialment. - Expliquen que una piscina al mar està plena de coses brutes perquè les persones hi llencen objectes.
	Capacitat d'improvisar amb un material "sobrant".	- Un infant utilitza un paper verd i diu que és un drac. - Després amb aquest tros verd de paper el fan servir per representar una trena. - Canvien el jardí i el converteixen en un bosc.
	Resolució creativa davant un problema tècnic.	- Un infant diu que les meduses han de recollir la neu (que era el cotó fluix) i després la trituran, ja que no poden fer-ho tot a la vegada. - Posen cortxo i cotó fluix com a pedres perquè els personatges que han creat puguin travessar el riu.

Anàlisi de l'evolució del procés durant el joc

1. Ús simbòlic d'objectes

Aquest és l'indicador que es va observar amb més freqüència durant tota la implementació. Des de l'inici de l'activitat, els infants van atribuir nous significats als materials disponibles, transformant-los segons les seves necessitats de joc. Per exemple, les caixes es van convertir en torres, cases i castells, un infant va afirmar haver pescat un peix enorme utilitzant una caixa gran, i diversos materials van ser reinterpretats com tresors, meduses, carretes o pedres del mar. També es van observar exemples com un pot amb pedres que es convertia en una pandereta o el paper verd transparent que representava gespa. Aquestes conductes creatives i imaginatives evidencien una gran capacitat de simbolització i imaginació.

2. Combinació de materials de diferents textures i característiques

Els infants van combinar diversos materials per construir nous escenaris i enriquir les seves representacions amb una diversitat de textures, formes i colors. Es van utilitzar conjuntament taps, cartó, cotó fluix, rotlles de paper, teles i ampolles per crear espais, personatges i objectes diversos. Aquesta combinació de materials va permetre ampliar les possibilitats del joc i afavorir l'experimentació amb diferents propietats i característiques dels objectes, fent canviant el seu significat quan era necessari en el seu joc imaginatiu i creatiu.

3. Resolució creativa davant un problema tècnic

Tot i que no es van observar conflictes o problemes tècnics molt evidents, sí que es van identificar situacions en què els infants adaptaven les seves accions als recursos disponibles. Per exemple, feien veure que les meduses van recollir la neu i posteriorment la van triturar perquè no podien manipular-la tota alhora. Aquest tipus d'accions mostren la capacitat dels infants per buscar alternatives i ajustar les seves estratègies, accions, actituds i materials que tenen a l'abast segons les necessitats del joc.

4. Creació de noves formes o estructures no previstes

Durant tota l'activitat els infants van crear estructures, materials i construccions que no estaven definides prèviament. Les torres, les cases, els peixos, els cotxes, les persones i les carretes i altres elements construïts pels infants van sorgir de manera espontània a partir de la seva exploració dels materials i la seva pròpia imaginació i creativitat. Aquestes creacions demostren iniciativa, flexibilitat cognitiva, originalitat i capacitat per generar noves idees pròpies a partir d'elements simples inespecífics, desenvolupament així processos creatius de manera autònoma i significativa.

5. Capacitat d'improvisar amb materials sobrants

Els infants van mostrar una elevada capacitat d'improvisació, reutilitzant materials i atribuint-los noves funcions a mesura que avançava el joc. Alguns objectes van anar canviant de significat segons la narrativa que construïen els infants en aquell context del joc, passant a formar part de noves situacions imaginàries. Aquesta flexibilitat evidencia un pensament creatiu obert i alternatiu, característic de les propostes basades en materials inespecífics i no estructurats, com ho és el moviment *maker*.

Conclusió individual:

L'observació realitzada permet concloure que la proposta dels Mini Mons va afavorir significativament el desenvolupament de la creativitat dels infants. La presència de materials inespecífics, diversos, polivalents i oberts va generar múltiples oportunitats perquè els infants experimentessin, imaginessin, creessin, canviessin i construïssin significats propis durant el joc. Segons el que s'imaginaven o volien crear amb el material que trobaven al seu abast.

Les evidències que vam recollir mostren que els infants van utilitzar els materials de manera flexible i original, atribuint-los nous usos i transformant-los segons les necessitats de les seves idees del context de joc que construïen o en el qual es trobaven. També van demostrar capacitat per improvisar, crear estructures pròpies i desenvolupar idees cada vegada més complexes a mesura que avançava l'activitat, ja que anaven canviant les seves idees i donant nous significats als objectes, perquè anaven familiaritzant-se i agafant confiança amb l'espai i la diversitat de materials que trobaven.

Les observacions que hem fet mostren que la creativitat dels i les infants no es va limitar a la construcció de nous objectes o escenaris, sinó que també es va manifestar en les explicacions, històries i interpretacions que els infants atribuïen als materials. Això mostra que els Mini Mons han ajudat a afavorir i enriquir tant la creativitat material com la creativitat simbòlica i narrativa, que era uns dels nostres principals objectius a aconseguir amb aquesta activitat.

Personalment, crec que amb la implementació que vam fer de l'activitat i les conclusions que extreic de l'observació reafirmo la idea de la importància d'oferir espais de joc lliure i polivalent que permetin als infants expressar-se lliurement i desenvolupar el seu potencial creatiu. Els Mini Mons no només han afavorit la imaginació i el pensament alternatiu o creatiu, sinó que també han permès que els infants siguin protagonistes del seu propi procés d'aprenentatge, construint així nous coneixements a partir de l'exploració, la descoberta i l'experimentació, cosa que caracteritza el moviment *maker*.

Avaluació (indicadors)

- L'infant és capaç de mantenir l'atenció en el que està construint.
- L'infant percep el que passa al seu voltant durant l'activitat.
- L'infant participa activament durant l'activitat proposada.
- L'infant coopera amb els companys.
- L'infant posa nom al que construeix i explica verbalment les accions que realitza.
- L'infant mostra creativitat a l'hora de construir diverses coses.
- L'infant passa per tots els racons.
- L'infant fa servir un mateix material de diverses formes.
- L'infant segueix el fil conductor de construccions generades pel grup en cada racó.
- (Registre: sí / a vegades / no)

Conclusions

Amb aquesta implementació hem volgut oferir als infants un espai de joc lliure i creatiu a partir de materials reciclats i naturals, promovent el moviment maker com una eina d'aprenentatge significativa a l'etapa d'Educació Infantil. A través dels Mini Mons, els infants han pogut explorar, imaginar, construir i transformar els materials segons els seus interessos, creant diferents escenaris i representacions del món que els envolta.

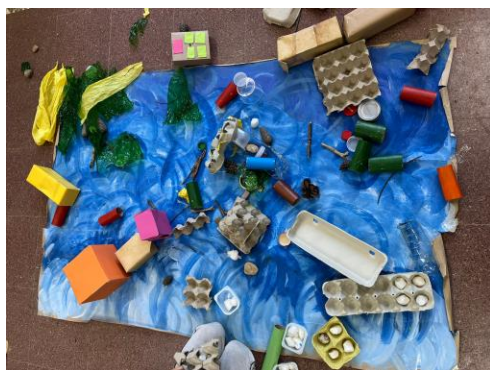
L'ús de materials oberts i polivalents ha afavorit un entorn inclusiu i segur, on totes les aportacions han estat valorades i on l'error s'ha entès com una oportunitat d'aprenentatge. Això ha permès que cada infant participés activament en la construcció del seu propi coneixement, desenvolupant la imaginació, la creativitat i la capacitat de prendre decisions de manera autònoma.

Les observacions realitzades durant la intervenció mostren que la proposta ha afavorit la presència dels diferents processos estudiats: l'atenció, la motivació, la percepció, el llenguatge, la creativitat i la cooperació. Els infants han mostrat interès pels materials, han interactuat amb els companys i companyes, han creat noves narratives de joc i han donat significat als objectes a través de la imaginació i l'experimentació.

Finalment, aquesta experiència ens ha permès comprovar el potencial educatiu dels Mini Mons i del moviment maker per generar situacions d'aprenentatge riques, significatives i centrades en l'infant. Alhora, el procés d'observació i avaluació ens ha ajudat a identificar aspectes forts de la proposta i possibles millores de cara a futures implementacions.

FOTOGRAFIES DE L'IMPLEMENTACIÓ

Aplicabilitat i transferència :

Els aprenentatges observats durant la sessió són transferibles a altres contextos educatius i situacions de la vida quotidiana. Al llarg de la proposta, els infants han desenvolupat habilitats relacionades amb la comunicació, la cooperació, la creativitat i la resolució de problemes, competències que poden aplicar en altres espais de joc, activitats d'aula i contextos socials diversos.

A més, l'ús del llenguatge per expressar idees, explicar experiències i construir significats compartits amb els companys i companyes afavoreix el desenvolupament de competències comunicatives essencials per a futurs aprenentatges. De la mateixa manera, la motivació per explorar materials nous, experimentar amb diferents possibilitats i crear representacions pròpies contribueix al desenvolupament de l'autonomia, la iniciativa i el pensament creatiu.

Aquesta proposta posa de manifest que el joc lliure amb materials inespecífics i oberts facilita un aprenentatge significatiu, ja que permet als infants construir coneixement a partir de l'experiència, l'exploració i la interacció amb els altres. Per aquest motiu, els aprenentatges adquirits poden ser transferits i aplicats en nous contextos i situacions d'aprenentatge.

Referències bibliogràfiques

- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Prentice-Hall.
- Dahlberg, G., Moss, P., & Pence, A. (2005). *Más allá de la calidad en educación infantil*. Graó.
- Jugarijugar. (s.d.). Què són els minims i com crear-los? <https://www.jugarijugar.com/que-son-els-minims-i-com-crear-los-n2257>
- Martínez, S. L., & Stager, G. (2013). *Invent To Learn: Making, Tinkering, and Engineering in the Classroom*. Constructing Modern Knowledge Press.
- Nicholson, S. (1971). How NOT to cheat children: The theory of loose parts. *Landscape Architecture*, 62(1), 30-34.
- Programa FAIG. (s.d.). *Cultura Maker a l'escola*. Generalitat de Catalunya.
- López Beorlegui, I. (2025). *Crianza y aceptación incondicional: Una mirada desde la Psicología Humanista*. Itziar López Psicóloga. <https://itziarlopezpsicologa.es/crianza-y-aceptacion-incondicional-una-mirada-desde-la-psicologia-humanista/>
- Deci, E. L., i Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. Plenum Press. <https://es.scribd.com/document/339194269/Deci-Ryan-Intrinsic-Motivation-and-Self-Determination-in-Human-Behavior-pdf>

Referències bibliogràfiques

- Bühler, K. (1930). *The mental development of the child*. Harcourt, Brace & Co. https://books.google.es/books/about/The_Mental_Development_of_the_Child.html?id=R6L9AAAAMAAJ&redir_esc=y
- McClelland, D. C. (1961). *The achieving society*. D. Van Nostrand Company. [https://books.google.es/books?hl=ca&lr=&id=RL2wZw9AFE4C&oi=fnd&pg=PA1&dq=McClelland,+D.+C.+\(1961\).+The+achieving+society.+D.+Van+Nostrand+Company.+https://doi.org/10.1037/14359-000&ots=NJRcVbpHK8&sig=z-uGhwsipv8gtEtbV0938T-4Fvk#v=onepage&q&f=false](https://books.google.es/books?hl=ca&lr=&id=RL2wZw9AFE4C&oi=fnd&pg=PA1&dq=McClelland,+D.+C.+(1961).+The+achieving+society.+D.+Van+Nostrand+Company.+https://doi.org/10.1037/14359-000&ots=NJRcVbpHK8&sig=z-uGhwsipv8gtEtbV0938T-4Fvk#v=onepage&q&f=false)